

Vsebina

Zanimivo

Petelin, ki prezgodaj poje 4

Sadjarstvo

Dan odprtih vrat Drevesnice in Sadjarskega centra Bilje 6

Novo sorte in novi koncepti trženja 7

Poljedelstvo

Uravnavanje kislosti tal 10

Reportaža

Oskrba živali in pridelava krme na travniku 14

Živinoreja

Vročinski stres pri govedu 16

Tehnika

Več kot gorski traktor 21

Novo registrirani traktorji v maju 2019 25

Merlo Turbofarmer II 26

Traktor forum 29

Strokovna ekscurzija agronomov in kmetov v

Spodnjo Avstrijo 33

Recepti

Svaljki z makom 36

Skutni cmoki z makovim nadevom 36

Obvestila

Nagrada za zveste naročnike 37

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja
vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan Dolenšek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Klara Golob

Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob

Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec

Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.

Tisk: Malex, d.o.o.

Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76

E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.

Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 05 901 05 76

E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5,5 €

Letna naročnina (12 številke): 55 €,

za tujino: 90 €

9,5% DDV vključen v ceno

Na naslednjih straneh prinašamo zanimiv intervju s kmetom in velikim podjetnikom Michaelom Horschem, ki ponovno dokazuje, da zdrava kmečka pamet lahko nadomesti vsako raven izobrazbe. Na preprost način je dokazal, da velike besede o digitalizaciji kmetijstva zaenkrat vsaj v poljedelstvu kmetom niso prinesla nič dobrega. Korist imajo predvsem proizvajalci in prodajalci digitalne megle. Četudi je sam v to verjel in celo kupcem prodajal tovrstno opremo, je bilo v njem toliko poštenja, da je o zmoti javno spregovoril, čeprav bi še nekaj časa lahko plul s tokom in bogatel. Seveda sta se nanj vsula ogenj in žveplo digitalnih dobičkarjev. Očitno je teh tudi pri nas precej, saj so podnebne spremembe in precizno kmetovanje tiste čudežne besede, ki pri birokratih, odločujočih o razdeljevanju raziskovalnih sredstev, odpirajo denarnico. Žal pri nas veliko več od zdrave kmečke pameti velja beseda birokrata, magari idiota, ki se mu je na ta ali oni način uspelo prigrebsti na dovolj visok stolček. Pa naj bo v politiki, znanosti ali kulturi.

Prejšnji mesec sem pisal o problematiki zveri pri nas in delovanju raznih društev in živaloljubcev. No, v zadnjem mesecu smo doživeli prvi napad medveda na človeka in to je sodu izbilo dno. Politiki so končno dovolili odlov nekaj medvedov in volkov. Kar je pri živaloljubcih zbudilo silovit odpor in napade na kmete po spletu. Zasedil sem celo pobudo za zbiranje prostovoljnih prispevkov, s katerimi bi najeli dovolj dobre advokate, ki bi zminirali odredbo o odstrelu. Ali ne bi bilo bolje, če bi zbirali denar in naredili dovolj veliko ogrado okoli gozda, v katerem živijo zveri? Če bo ograja dovolj trdna, lahko zaradi mene v ta rezervat naselijo še leve in tigre. Lahko je kmetom svetovati, kako naj gradijo ograje in zapirajo domače živali v trdnjavske hleve. Naj to pokažejo v praksi. Ne delat rezervata za kmete in domače živali, naredite ga za zveri! Še nekaj: za škodo je odgovoren lastnik, in če je lastnik zveri država in zanje ni sposobna skrbeti, jih naj prepíše na zverinoljubce in ti naj skrbijo zanje in plačujejo za škodo. Trapasto se mi zdi, da moram kot davkoplačevalec škodo, ki so jo naredile zveri, na koncu plačati sam, čeprav nimam nobene želje po ohranjanju zveri v našem okolju. Čeprav od malo umsko omejenih komentatorjev zasledimo trditve, kako kmetje nalašč ne zaščitijo svojih živali samo zato, da dobijo odškodnine, bo potrebno tudi glede odgovornosti lastnikov zveri še marsikaj doreči. Če ti pes pobegne in se prosto sprehaja, ne glede, ali je povzročil kakšno škodo, ti zajetna kazen ne uide. Volkovi in medvedi pa se lahko prosto sprehajajo in koljejo po tujem in do odškodnine si upravičen šele, ko dokažeš, da si svojo posest ustrezno zaščitil. Dvojno moralo glede odgovornosti lepo pokaže tudi primer z odškodnino za planinko, ki jo je na Tirolskem usmrtila krava. Ko bodo tudi kmetje zahtevali odškodnine v stotisočih evrih zaradi pretrpljenih duševnih bolečin in tožbe vložili proti tistim, ki preprečujejo odstrel zveri oziroma jim ne preprečijo dostopa do kmetijskih površin, se bodo začele stvari drugače odvijati.

Saj je lepo, da imamo radi živali, a vse ima svoje meje. Vse bolj se mi zdi, da gre pri zverinoljubcih za skrajno omejene ljudi, ki zaradi iglice ali lista na veji ne vidijo drevesa, kaj šele gozda. In tudi logika jim ne gre. Veliko govorijo o izumiranju vrst, a hkrati ščitijo vrste, ki se v našem okolju v zadnjih letih silovito množijo. Je pa simptomatično, da najbolj vneti zagovorniki zveri izhajajo iz območij, kjer zveri sploh ni. In najpogostejši očitek kmetom je širjenje v življenjski prostor zveri, čeprav je vsakomur s kančkom pameti jasno, da se ravno življenjski prostor zveri širi na kmetijska območja, kar so nekateri lepo dokumentirali s starimi fotografijami z Blok. Saj bi enakovredno lahko kmetje začeli očitati mestnim srajcam širjenje v življenjski prostor podgan in začeli ustanavljati društva za zaščito podgan ... Zanimivo, zveri so jim tako pri srcu, podgane (sicer nekoliko manjše zveri) pa brez usmiljenja pobijajo, pa so ja tako prikupne živalice in nič bolj nevarne od volka ali medveda. Kot sem že zadnjič omenil, se zverinoljubcem smilijo zveri, ki bi jih bilo potrebno postreliti, nič pa se jim ne smilijo domače živali, ki jih te iste zveri prav mesarsko koljejo. Še ena zanimivost: po razpravah na spletu opažam, da se množici zverinoljubcev in zagovornikov splava močno prekrivata. Nikakor mi ne gre v račun ta dvoličnost: na eni strani poudarjanje pravice do življenja zveri, na drugi strani zanikanje enake pravice bodočim ljudem.

Človeštvo se je skozi zgodovino vedno našlo na razpotjih. Vse velike civilizacije so se po dosegu vrha, ko se niso več ukvarjale z rastjo, temveč predvsem z uživanjem, začele izgubljati v dekadenci in so propadle. Mogoče je sedaj takšno prelomno obdobje za zahodno civilizacijo, saj vedno pogosteje tisti, ki želi nekaj doseči, izboljšati, postaja tarča raznih branilcev stanja in prerokov katastrofe. Tudi porast vedno bolj nasilnih gibanj: od levih lunatikov preko veganov do LGBT s svojimi protinaravnimi zamislimi, sicer zavritimi v pronaravni celofan, kaže na upadanje življenjske sile evropske civilizacije. Že od nekdaj so propad velikih civilizacij pospešili in izkoristili za svoj napredek barbari iz okolice. Se nam obeta kaj takšnega že v bližnji bodočnosti?

Vaš urednik